

Publicerad 2013-01-23 15:17 av Algotezza

Lyrik från 2003 - musik från idag

Cirkus Ungefär

<br class="kix-line-break" />Många ord, många,<br class="kix-line-break" />flyger över tankens
manege,<br class="kix-line-break" />nykrattad och fin<br class="kix-line-break" />genom goda avsikter.

Det sitter en fågel där,<br class="kix-line-break" />på en stolpe i regnet<br class="kix-line-break" />eller
står den där bara<br class="kix-line-break" />med ett snett leende,<br class="kix-line-break" />på något sätt
med på noterna<br class="kix-line-break" />och självförsjunktet sjungande...

Men det regnar inte:<br class="kix-line-break" />det är torrt och varmt,<br class="kix-line-break" />så
kvavt i tankens manege.<br class="kix-line-break" />Svettiga isbjörnar trängs<br class="kix-line-break" />under stjärnbaneret.

Clownerna vill vi inte veta av.<br class="kix-line-break" />Vi har bara ställt ett enda krav:<br class="kix-
line-break" />inga clowner, bara fabeldjur<br class="kix-line-break" />och dinosaurier,<br class="kix-line-
break" />en och annan alv och älva.<br class="kix-line-break" />För dressyrnumren står tankarna själva.

En katt väste och skrek,<br class="kix-line-break" />kanske inte på lek.<br class="kix-line-break" />Stor
katt, liten katt…<br class="kix-line-break" />Clownen skänker inga skratt.

En fanfar far över fanan,<br class="kix-line-break" />stjärnbanerets bluffstopp,<br class="kix-line-break" />
>som vibrerar av återhållen åtrå.<br class="kix-line-break" />Tankarna är så rena<br class="kix-line-break" />
>i kvällen den sena,<br class="kix-line-break" />och jag slåss med en fläktande vind<br class="kix-line-
break" />som aldrig vill blåsa<br class="kix-line-break" />nära och kyssa min kind.<br class="kix-line-
break" />Kvällen är bara het och kvav.<br class="kix-line-break" />Tankens cirkus blir sällan av.

På glänt står ett fönster<br class="kix-line-break" />mot sommarkvällen.<br class="kix-line-break" />
>Stjärnornas många mönster<br class="kix-line-break" />syns på himlapällen.

Tankens cirkustält<br class="kix-line-break" />har plötsligt svällt<br class="kix-line-break" />till en
luftballong,<br class="kix-line-break" />stiger mot kvällshimlen.<br class="kix-line-break" />En fjärran
sång<br class="kix-line-break" />klingar<br class="kix-line-break" />när den svingar<br class="kix-line-
break" />sig upp i rymden<br class="kix-line-break" />utan att känna tyngden<br class="kix-line-break" />
>av alla otänkta tankar<br class="kix-line-break" />och fabeldjurens dunster.

Polstjärnan ler milt<br class="kix-line-break" />och overseende<br class="kix-line-break" />över människor
som vilt<br class="kix-line-break" />överdriver sitt beteende.<br class="kix-line-break" />Karlavagnen
gnisslar<br class="kix-line-break" />betänkligt.<br class="kix-line-break" />En nattfågel visslar<br
class="kix-line-break" />väsentligt.

De otämjda tankarna har rymt från sina burar…

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten